

на Слънцето е два пжти по-висока. Навжтре Слънцето трѣбва да е много по-горещо.

Слънцето не е много гжсто. То е близу половинъ пжтъ по-гжсто отъ водата, значи, можемъ да си го представимъ като рѣдка горяща смола.

Свѣтлината, която ни изпраща Слънцето, не може да се сравни съ никой земенъ изворъ, както сторихме това съ топлината. Човѣкъ е направилъ досега най-мощна лампа, която се равнява на 10 милиона свѣщи; подъ нейната свѣтлина може да се чете на 100 клм. разстояние. Значи, ако се постави тоя прожекторъ на върха на Рила, единъ човѣкъ би могълъ на върха на Стара планина да си чете вечеръ „Вѣнецъ“...

Трѣбва обаче да пригответе 30 хиляди септилиона свѣщи, за да разпрѣснете съ тѣхната свѣтлина нощния мракъ и да го обърнете въ ясенъ день, както това прави Слънцето. И Луната освѣтява Земята, като заема свѣтлина отъ Слънцето. Тя ни праща „зайче“, както вие правите съ огледало, като вземете свѣтлина отъ слънчевитѣ лжи. Но Слънцето е 620 хиляди пжти по-свѣтло отъ Луната и ни праща 7 милиарда пжти повече свѣтлина, отколкото най-свѣтлата звезда.

Слънцето отблизу. Мжчно можемъ да си представимъ, какъ би изглеждало Слънцето съвсемъ отблизу. Ние не бихме могли и да го видимъ и усѣтимъ, защото бихме не само ослѣпѣли, но и бихме се опекли на неговитѣ лжи. Ние можемъ донѣкжде да се приближаваме безопасно до него, като го гледаме презъ силни далекогледы, но и тогава трѣбва да има предъ окото ни тъмно стъкло, за да не се повреди зрението ни. Най-мощниятъ далекогледъ увеличава 10,000 пжти. Съ него се виждатъ доста подробности отъ повърхнината на Слънцето.

Съ силенъ далекогледъ Слънцето не се вижда така гладко и блестящо, както съ просто око. Свѣтлата повърхнина на Слънцето изглежда като че е отъ